

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

De moribus humilis fratris, & vitijs superbi & pigri. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

CAPVT X.

De moribus humiliis fratris, & vitijs superbi & pigri.

1. **R**espexit Deus in orationem humilium, & non sprenit preces *psal. 101.*
eorum. Optima doctrina, docens nos humiliiter orare, & de
misericordia Dei non desperare. Vide ergo Domine humiliati-
tem meam, vilitatem meam, infirmitatem meam, & quotidiana-
rum defectum meum; & dimitte mihi omnia peccata mea,
propter nomen sanctum tuum, & merita Sanctorum tuorum in
celo, & bonorum in terra. Non veniat mihi pes superbiae, nec
vana gloria decipiat me, nec mala tristitia deiiciat me. Nulla
quoque despectio conturbet me, ne forte peccem tibi per im-
patientiam meam. Esto mihi adiutor in bonis, & protector a ma-
lis, Deus meus, misericordia mea. Tu spes mea a iumentate mea,
consolator meus in omni tribulatione mea. Tu salutare vultus
mei, Dens meus, & nemo aliud. In te tota salus, virtus, & gloria
mea. Amen.

De humili fratre.

2. **F**rater humili & deuotus, paupertatis amator, simplicitatis
sextator, patientiae seruus, obedientiae filius, castitatis cu-
stos, innocentiae testis, concordiae socius, disciplinæ discipulus,
pacis amicus; sibi rigidus, alijs benignus. Hic secretum querit,
tumultum fugit, silentium amat, longa colloquia vitat, soli Deo
vacare appetit, omnia terrena despicit, omni tempore cum Chri-
sto esse desiderat.

De superbo fratre.

3. **S**rater superbus, seu humili contrarius, audax & austerus,
Svagus & verbolus, multis tædiosus & onerosus, facilis ad
iram, difficilis ad veniam petendam: propria querit, communia
neglit; raro bene contentus, nunquam in se pacatus.

De pigrῳ fratre.

4. **S**rater acediosus, quasi semper infirmus, ultimus fe-
Sere in omni loco & horis, otio & somno deditus. Tar-
dè ad opus venit, citò inde recedit, pronus ad exitum, segnis ad
reditum, latus ad prandium, tristis ad ieiunandum: velox ad
dormiendum, piger ad surgendum; rancus ad cantandum, so-
norus ad fabulandum; surdus ad obediendum, claudus ad labo-
randum. Tepor cordis, grauis animæ morbus, generat tedium
operis, & querit solatum foris parui valoris. Non vincitur
melius nisi diligentia boni operis, studio sacrae lectionis, &
vſu frequentis orationis, tum memoria dominice passionis.

Y y z

Qui

Qui vult vitia vincere, oportet eum sapientiam violentiam facere naturam, & Christi gratiam humiliter implorare, & patienter expectare.

C A P V T XI.

De abnegatione sui & omnium rerum.

Lust. 14.

1. **V**i non renuncierat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Domine Deus, durus videtur hic sermo tuus, & quis potest eum implere? Audi fili mihi, & docebo te; & non critubi graue & impossibile facere, quod dixi: Dilige me, & relinque me, & inuenies me in omni loco & tempore. Ego summum bonum & summè desiderabile animæ tuæ. Ensto ante ostium cordis tui, & pulso; aperi mihi, & introibo ad te, quia ego salus & vita tua. Ego omnia in omnibus, & super omnia amandus & laudandus. Ego totus tuus, hic & ubique praesens; sed cæcus me non videt, & surdus non audit, & stultus non intelligit haec. Tu ergo esto tuus meus, & in nullo te querens; & sapient tibi suauissime præ omnibus Deus tuus.

2. Domine verum est quod loqueris; placet mihi omne, quod dicas. Igitur relinquam me citò propter te, ne tardè inueniam te. Tu in me, & ego in te per amorem, quem accendis in me. Oros & Domine, mane apud me libere, ne deficiam relictus à te, tamquam exul in carcere & peregrinus in itinere. Adiuua me, & saluus ero & meditabor in omnibus vijs, verbis, & factis tuis, die ac nocte. Diligam te Domine virtus mea pure & perfecte propter te, & omnia, à te facta propter te. Nec me nisi propter te, & séper plus quam me. Omnia autem infra te, & te solum supra omnia bona in celo & in terra. Tu solus mihi sufficis plene & perfecte; ideo nil volo nec cupio nisi te, qui es ante omnia, & supra omnia, & in omnibus Deus benedictus in secula. Amen.

C A P V T XII.

De desiderio celestium gaudiorum.

Psal. 53.

1. **B**eat qui habitant in domo tua Domine, in secula seculorum laudabunt te. O dulce & celeste verbum, Laudabunt te. Non scis sed te; omnia bona tibi ascribendo, nil sibi vane attribuendo. Sed quomodo laudabut te? Altissime, deuotissime, purissime, suauissime, feruētissime, clarissime, securissime, felicissime. Quid plu- modo lau- ra? Noli querere ultra ampliora & meliora, ubi Deus est omnia, totus praesens, praestans, & illustrans omnia, & beatificans omnes & singulos in gloria.

2. O vere vita beata, digne laudanda, summe amanda, maxime desideranda; ubi omnia bona simul perfecta cum Deo & in Deo.

